UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola Prodigi Euangelici

Qvae Poenitentia Peccatorvm Sev Conciones De Prodigi Evangelici Reditv Ad Patrem

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1615

Tabvla Argvmentorvm Qvæ Hoc Qvarto Concionum Tomo continentur.

Nutzungsbedingungen

urn:nbn:de:hbz:466:1-55940

Visual Library

TABVLA ARGVMENTORVM QVÆ HOC QVARTO CONCIONUM Tomo continentur.

ARGVMENTVM I.

1. *Quod quatuor cauſæ mouerint authorem ad prædicandam in iſta vrbe pœnitentiam.*
2. *Dat pro exemplo pœnitentiæ, Prodigum Euangelicum & cur ipſum præ reliquis.*
3. *Reſponſum contra improbantes tale exemplum.*

II.

1. *Aduerſa aperiunt hominum oculos.*
2. *Proſpera claudunt.*
3. *Quod quibuſdam aduerſa quam proſpera magis conducant.*

III.

1. *Quod quam primum aperiuntur oculi, ingredi debeat homo in ſeipſum.*
2. *Quis fuerit author dicti* γνῶθι σεαυτὸν*, noſce teipſum.*
3. *Quantum boni adferat dictum hoc deductum in opus.*

IV.

1. *Proprium eſſe impiis, ignorare ſeipſos: & quid inde*

inde ſequatur.
2. Quantum ignorantia noſtri nobis adferat detrimentum.
3. Quinam huius vitij effectus.

V.

1. Ignorantiam ſui, nocere ignoranti.
2. Ignorantiam ſui, nocere proximo.
3. Ignorantiam ſui, nocere ipſi Deo.

VI.

1. Cognitionem ſui, iuxta excellentiam ſuam præſeruare à peccato & quod magni pretij res, homo ſit, ex multorum ſententia.
2. Quod homo maximum quid ſit, propter ſimilitudinem Dei.
3. Quod homo maximum quid ſit, propter glorificationem ſui per Incarnationem filij Dei & Redemptionem.

VII.

1. Quod Chriſtus Ieſus pauculis verbis (in ſe reuerſus) res ſignificauerit pulcherrimas, & quas.
2. Qui deſiderat reuerti ad Deum, debet ab aliis ſe excutere occupationibus.
3. Vnde ſit, quod Deo ſimul, & mundo vacare non poſſimus.

VIII.

1. (In ſe reuerſus) exponi poſſe (per contra ſe) quod vbiq; pugna ſit, & ſæpe contra ipſum Deum.
2. De triplici contra Deum pugna.
3. Quomodo Prodigus tandem pugnam inierit cum Satana, conuerſus ad Deum.

IX.

1. Hominem in negotiis admodum eſſe inconſtantem

tem, maxime in rebus ſalutis.

2. Totum mundum, in duas diuidi ciuitates, admodum diuerſas.

3. Quod homo partes, ac principem ſæpe mutet.

X.

1. Duas habemus imperfectiones, diuinæ conſtantiæ contrarias, quæ in Prodigo noſtro non fuerunt.

2. Duo requiſita ad faciendam pœnitentiam, quæ in noſtro fuerunt Prodigo.

3. Vtrum aliquando licet deſerere partes.

XI.

1. Quod verba iſta, magnam contineant exaggerationem miſeriarum noſtri Prodigi.

2. Quantum profuerit aliquibus, à patria, & ſuis aliquanto tempore abfuiſſe.

3. Prodigi patrem, & herum, Dominos fuiſſe admodum diuerſos, in famulos: & patrem ipſius fuiſſe liberaliſſimum.

XII.

1. Textus noſter ſex continet genera hominum diuerſæ conditionis, & quæ inter eos differentia & conuenientia.

2. Qui homines ibi moraliter ſignificentur.

XIII.

1. Hominem non duci niſi præmiis, ac pœnis; ac ideo hæc duo ſemper neceſſaria.

2. Deus nobis præmia, & pœnas propoſuit.

3. Vtrum ſufficiat ad ſalutem æternam, & conſequendum præmium, bene viuere.

XIV.

1. Quod in omni actione plurimum valeat bona intentio.

2. *De quibus mercenariis ibi locutus ſit* Domin
3. *Qui mercenarij dici poßint, qui non, contr nonnullos calumniatores.*

XV.

1. *Panem, nobilißimum eſſe hominis alimentum.*
2. *Quod ob pulcherrimas rationes, de panibus agatur, in plurali numero.*

XVI.

1. *Iterum cur dixerit* panibus *in plurali, & non ſolum* pane.
2. *Cur potius abundare pane, quam alio cibo.*
3. *Verbulum vnum de quibuſdam mercenarijs*

XVII.

1. *Cur Prodigus, in ſumma perplexitate, maluerit ad Patrem quam alio reuerti.*
2. *Præclaram rem eſſe meditari conuerſionem, & cur.*

XVIII.

1. *Quomodo iſta verba Prodigi:* Surgam & vadam ad patrem meum, *conueniant gentilibus.*
2. *Quomodo conueniant publicanis tempore* Chriſti, *& generatim peccatoribus omnibus.*
3. *Quomodo optime quadrent in Hugenotas: quomodo Papa Romanus vere vniuerſalis pater ſit, cum bona precatione.*

XIX.

1. *Quod Prodigus noſter admodum fidens fuerit, vnico ſaltu recta vadens ad Patrem, ſine litteris, ſine interceſſoribus, & vnde hæc ipſi fiducia.*
2. *Vtrum Principes recte faciant ſcriptis & mediatoribus tractantes ſubditorum negotia.*

XX.

1. Quod Prodigus noſter, propter interceſſores ipſos, bono iure eis noluerit vti.
2. Quod propter perſonam propriam, quo minus eis vteretur iuſtas habuerit cauſas.
3. Quod bene fecerit non vtendo, ſed per ſe eundo propter reſpectum patris.

XXI.

1. Vtrum liceat peccatoribus, aliquo ad Deum mediatore vti; & quis ille ſit.
2. Vtrum liceat & expediat, defunctos ſanctos adhibere interceſſores.
3. Quæ argumenta in contrarium fieri poßint; & quomodo ſoluenda.

XXII.

1. Quæ fuerit confeßio Prodigi, & quæ debeat eſſe noſtra.
2. Quod malefaciant qui in confeßione, de omnibus à Sacerdote interrogari volunt.

XXIII.

1. Vnde videatur auricularis confeßio non eſſe iuris diuini.
2. Quod certo iuris diuini ſit, ad ſalutem neceſſaria, iugum ſuaue; per octo, aut nouem rationes.
3. Cur Laici vnus alteri confiteri non poßit, ſpeciatim fœminis: & quid reſpondendum ad obiectiones contra confeßionem auricularem.

XXIV.

1. Quod pater Prodigi benignißimus fuerit, idque

in Prodigum plurimis oſtenderit modis.

2. *Quod tanta patris illius clementia immenſam Dei repræſentet miſericordiam in pœnitentes.*

3. *Bonum eſſe ſi Reges & ſuperiores omnes paternam iſtam clementiam imitentur.*

CON-